

ការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដោយអែលឌើរ ដាណ្លីន អេច អូក
នៃក្រុមនៃពួកសាវកដំបូងពីរនាក់

« អ្នករាល់គ្នាគិតពីព្រះគ្រីស្ទដូចម្តេច? » (ម៉ាថាយ22:42) ។ ដោយសំនួរនោះ ព្រះយេស៊ូវបានបំភាន់ពួកជំនាន់ដ៏ធំនាន់របស់ទ្រង់ ។ សំណួរដូចគ្នានេះ ខ្ញុំសូមដល់បងប្អូនពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ និងពួកគ្រីស្ទាន់ផ្សេងទៀត តើអ្វីទៅដែលអ្នកពិតជាជឿអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើដោយសារជំនឿនោះ ។

ការដកស្រង់គម្ពីររបស់ខ្ញុំភាគច្រើន ចេញមកពីគម្ពីរវិបី ដោយសារពួកគ្រីស្ទាន់ភាគច្រើនស្គាល់វា ។ ជាការពិតណាស់ ការបកស្រាយរបស់ខ្ញុំនឹងចេញមកពីគម្ពីរសម័យថ្មី ជាពិសេសព្រះគម្ពីរមរមន បង្រៀនយើងអំពីអត្ថន័យនៃគម្ពីរវិបីដែលមិនច្បាស់លាស់ដែលធ្វើឲ្យពួកគ្រីស្ទាន់ផ្សេងគ្នាមិនចុះសម្រុងនឹងគ្នាពីអត្ថន័យរបស់វា ។ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅកាន់ពួកអ្នកជឿ និងអ្នកផ្សេងទៀតផងដែរ។ ជនមួយចំនួនដែលថាខ្លួនគេជាគ្រីស្ទាន់ដែលសរសើរដល់ព្រះយេស៊ូវថា ជាគ្រូម្នាក់ដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែគេចេញពីការបញ្ជាក់ដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ។ ខ្ញុំបានប្រើ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់ ដើម្បីនិយាយទៅកាន់ពួកគេ ។ យើងទាំងអស់គ្នាគួរតែពិចារណានូវអ្វីដែលទ្រង់ផ្ទាល់បានបង្រៀនថា ទ្រង់ជានរណា និងមូលហេតុដែលទ្រង់ត្រូវបានបញ្ជូនឲ្យមកធ្វើការនៅលើផែនដី ។

ព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយ

ព្រះយេស៊ូវបង្រៀនថា ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយ ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ៖ « ត្បិតទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម៉្លេះ បានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែមួយ ដើម្បីឲ្យអ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ ។ ពីព្រោះព្រះទ្រង់មិនបានចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ឲ្យមកក្នុងលោកិយដើម្បីនឹងជំនុំជំរះលោកិយនោះទេ គឺឲ្យលោកិយបានសង្គ្រោះដោយសារទ្រង់វិញ » (យ៉ូហាន 3:16-17) ។

ព្រះ ជាព្រះបិតាបានបញ្ជាក់ការណ៍នេះ ។ នៅក្នុងបទពិសោធន៍ដ៏ពិសិដ្ឋនៅលើភ្នំនៃការប្រែប្រួល ទ្រង់បានប្រកាសមកពីស្ថានសួគ៌ថា « នេះជាកូនស្ទូនភ្នាអញ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់ ចូរស្តាប់តាមចុះ » (ម៉ាថាយ17:5) ។

ព្រះយេស៊ូវក៏បានបង្រៀនដែរថារូបរាងទ្រង់ដូចជាព្រះបិតាទ្រង់ដែរ ។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសាវកទ្រង់ថា ៖ បើអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ខ្ញុំនោះបានស្គាល់ព្រះបិតាដែរ ៖ អំពីនេះទៅមុខអ្នករាល់គ្នាក៏ស្គាល់ ហើយបានឃើញទ្រង់ដែរ ។ គឺលីវីទូលទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបង្ហាញព្រះបិតាឲ្យយើងខ្ញុំឃើញផង នោះយើងខ្ញុំពេញចិត្តហើយ ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅថា គឺលីវីអើយ ខ្ញុំបាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជាយូរដល់ម៉្លេះ ហើយអ្នកមិនទាន់ស្គាល់ខ្ញុំ អ្នកណាដែលឃើញខ្ញុំនោះក៏បានឃើញព្រះបិតាដែរ » (យ៉ូហាន 14:7-9) ។

ដូច្នេះ សាវកប៉ុលបានពិពណ៌នាព្រះកាយព្រះរាជបុត្រាដូចជា «រូបភាពនៃ [ព្រះដ៏ជាព្រះបិតា] ទាំងទ្រទ្រង់គ្រប់របស់ទាំងអស់ » (ហេព្រើរ 1:3 សូមមើលផងដែរ កូរិនថូសទី2 4:4) ។

ព្រះដ៏បង្កបង្កើត

សាវកយ៉ូហានបានសរសេរថា ដែលគាត់បានហៅថា «ព្រះបន្ទូល» «គង់នៅជាមួយនឹងព្រះតាំងពីដើមមក ។ គ្រប់របស់ទាំងអស់បានកើតមកដោយសារទ្រង់ ហើយក្នុងបណ្តារបស់ដែលបានបង្កើតមកទាំងប៉ុន្មាន នោះគ្មានអ្វីណាមួយកើតមកក្រៅពីទ្រង់ឡើយ » (យ៉ូហាន 1:2-3) ។ ដូច្នេះ ក្រោមផែនការរបស់ព្រះបិតា នោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះដ៏បង្កបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ ។

ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល

ក្នុងអំឡុងពេលបម្រើរបស់ទ្រង់ដល់ប្រជាជនទ្រង់ក្នុងប្រទេស គឺលីស្ទីន ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសថាទ្រង់ជាព្រះយេហូវ៉ា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល (សូមមើល យ៉ូហាន 8:58) ។ ក្រោយមកទៀតក្នុងនាមជាព្រះអម្ចាស់ដែលបានរស់ឡើងវិញ ទ្រង់បានបម្រើដល់ប្រជាជនទ្រង់នៅទ្វីបអាមេរិក ។ នោះទីនោះទ្រង់បានប្រកាសថា ៖ « មើលចុះ យើងគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលពួកព្យាការីបានធ្វើបន្ទាល់ថានឹងយាងមកឯលោកិយ ។ ...យើងគឺជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល និងជាព្រះនៃផែនដីទាំងមូល » (នីហ្វែទី 3 11:10, 14) ។

អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង

ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយនៅក្នុងសន្តិសុខស្តេកមួយ ខ្ញុំបានជួបនឹងស្ត្រីម្នាក់ដែលបាននិយាយថា គាត់ត្រូវបានសុំឲ្យត្រឡប់មកព្រះវិហារវិញ បន្ទាប់បានឃ្លាតឆ្ងាយអស់ជាច្រើនឆ្នាំប៉ុន្តែមិនអាចគិតឃើញអំពីមូលហេតុដែលគាត់គួរតែត្រឡប់មកវិញ ។ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់គាត់ នោះខ្ញុំបាននិយាយថា «នៅពេលដែលអ្នកពិចារណាអំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានធ្វើសម្រាប់អ្នក នោះអ្នកមិនមានហេតុផលជាច្រើនដើម្បីត្រឡប់មកព្រះវិហារដើម្បីថ្វាយបង្គំ និងបម្រើទ្រង់ទេឬ ? » ខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះចម្លើយរបស់គាត់ ៖ « តើទ្រង់បានធ្វើអ្វីខ្លះសម្រាប់ខ្ញុំ ? » ចំពោះអ្នកទាំងឡាយដែលពុំយល់ពីអ្វីដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះយើងបានធ្វើសម្រាប់យើង នោះខ្ញុំនឹងឆ្លើយនឹងសំណួរនោះតាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ផ្ទាល់ និងជាមួយនឹងទីបន្ទាល់ខ្ញុំផ្ទាល់ ។

ជីវិតនៃពិភពលោក

ព្រះគម្ពីរច្រើនបកគ្រាអំពីការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវបង្រៀនថា ៖ « ខ្ញុំបានមកដើម្បីឲ្យវាវាវាល់គ្នាមានជីវិត » « ហើយមានជីវិតនោះពេញបរិបូរផង » (យ៉ូហាន 10:10)។ ក្រោយមកនៅ ក្នុងពិភពលោកថ្មី ទ្រង់បានប្រកាសថា «យើងជាពន្លឺ ហើយជាជីវិតនៃពិភពលោក » (នីហ្វែទី 3:3-11)។ ទ្រង់ជាជីវិតនៃលោកិយដោយសារទ្រង់ជាព្រះដ៏បង្កបង្កើតយើង ហើយដោយសារ ការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ នោះយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានបញ្ជាក់ថាយើងនឹងរស់ម្តងទៀត ។ ហើយជីវិតដែលទ្រង់ប្រទានដល់យើងពុំមែនគ្រាន់តែជីវិតរមែងស្លាប់នោះទេ ។ ទ្រង់បានបង្រៀនថា « ខ្ញុំឲ្យជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់វា វាមិនត្រូវវិនាសនៅអស់កល្បរៀងទៅ ក៏គ្មានអ្នកណាឆក់យកវាពីខ្ញុំបានទេ » (យ៉ូហាន10:28 សូមមើលផងដែរ យ៉ូហាន17:2) ។

ពន្លឺនៃពិភពលោក

ព្រះយេស៊ូវក៏បានបង្រៀនដែរ «ខ្ញុំជាពន្លឺលោកិយ ៖ អ្នកណាដែលតាមខ្ញុំនោះមិនដែលដើរក្នុងសេចក្តីងងឹតឡើយ » (យ៉ូហាន 8:12) ។ ទ្រង់ក៏បានប្រកាសផងដែរថា « ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត ហើយជាជីវិត » (យ៉ូហាន14:6) ។ ទ្រង់ជាផ្លូវ និងជាពន្លឺដោយសារការបង្រៀនរបស់ទ្រង់បំភ្លឺផ្លូវយើងក្នុងជីវិតរមែងស្លាប់ និងបង្ហាញយើងពីផ្លូវត្រឡប់ទៅកាន់ព្រះវរបិតាវិញ ។

ធ្វើតាមព្រះទ័យរបស់ព្រះវរបិតា

ព្រះយេស៊ូវតែងតែគោរពព្រះវរបិតា និងធ្វើតាមទ្រង់ ។ សូម្បីតែនៅជាយូរវ័យទ្រង់បានប្រកាសទៅកាន់ឪពុកម្តាយលើផែនដីទ្រង់ថា « តើមិនជ្រាបថា គួរឲ្យខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះវរបិតានៃខ្ញុំទេឬអី? » (លូកា 2:49)។ ក្រោយមកទៀតទ្រង់បង្រៀនថា « ពីព្រោះខ្ញុំបានចុះពីស្ថានសួគ៌មក » «មិនមែននឹងធ្វើតាមចិត្តខ្ញុំទេ គឺតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវិញដែលទ្រង់ចាត់ឲ្យខ្ញុំមក » (យ៉ូហាន 6:38 សូមមើលផងដែរ យ៉ូហាន 5:19) ។

ហើយព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្រៀនថា «បើមិនមកតាមខ្ញុំ នោះគ្មានអ្នកណាទៅប្រាប់ព្រះវរបិតាបានឡើយ » (យ៉ូហាន14:6 សូមមើលផងដែរ ម៉ាថាយ 11:27) ។

យើងត្រឡប់ទៅព្រះវរបិតាដោយធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ ។ ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា «មិនមែនអស់អ្នកណាដែលគ្រាន់តែនិយាយមកខ្ញុំថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ ដែលនឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌នោះទេ គឺជាអ្នកអស់ដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌វិញដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌វិញ» (ម៉ាថាយ 7:21) ។

ទ្រង់បានពន្យល់ថា ៖ «នៅថ្ងៃនោះនឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយមកខ្ញុំថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ តើយើងខ្ញុំមិនបានទាយដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ? ហើយដេញអារក្សដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ? ព្រមទាំងធ្វើការបូជាមីជាច្រើនដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ទេឬអី ?

«នោះខ្ញុំនឹងនិយាយដោយត្រង់ថា អញមិនដែលបានស្គាល់ឯងរាល់គ្នាទេ ៖ នៃពួកទទឹងច្បាប់អើយ ចូរថយចេញពីអញទៅ» (ខ 22-23) ។
តើនរណាទៅនឹងចូលនគរស្ថានសួគ៌ ? មិនមែនអ្នកទាំងឡាយដែលគ្រាន់តែធ្វើការបូជាមីជាច្រើនដោយប្រើព្រះនាមទ្រង់នោះទេ ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា លើកលែងតែ «គឺជាអស់អ្នកណាដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌វិញ » (ខ 21) ។

គំរូជំនឿ

ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញដល់យើងពីរបៀបធ្វើការណ៍នេះ។ ទ្រង់បានអញ្ជើញយើងម្តងហើយម្តងទៀតឲ្យធ្វើតាមទ្រង់ ៖ «រៀមទាំងប៉ុន្មានវាស្តាប់ខ្ញុំ ហើយមកតាម ខ្ញុំក៏ស្គាល់វាដែរ » (យ៉ូហាន 10:27) ។

អំណាចបព្វជិតភាព

ទ្រង់បានប្រទានអំណាចបព្វជិតភាពដល់ពួកសាវ័កទ្រង់ (សូមមើល ម៉ាថាយ 10:1) និងអ្នកផ្សេងទៀត ។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពេត្រុស ជាសាវ័ករៀមច្បងថា «ខ្ញុំនឹងឲ្យកូនសោរនៃនគរស្ថានសួគ៌ដល់អ្នក ៖ បើអ្នកនឹងចង់ទុកអ្វីៗនៅផែនដី នោះនឹងត្រូវចង់ទុកនៅស្ថានសួគ៌ដែរ ៖ ហើយបើអ្នកនឹងស្រាយអ្វីៗនៅផែនដី នោះនឹងត្រូវស្រាយនៅស្ថានសួគ៌ដែរ» (ម៉ាថាយ 16:19 សូមមើលផងដែរ ម៉ាថាយ 18:18) ។

លូកាបានកត់ត្រាថា «ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់តម្រូវ...ចិតសិបនាក់ទៀត ហើយចាត់គេឲ្យទៅមុនទ្រង់មួយគូៗក្នុងគ្រប់ក្រុងគ្រប់កន្លែង ដែលទ្រង់គិតយាងទៅ » (លូកា 10:1) ។ ក្រោយមកពួកចិតសិបនាក់នោះបានប្រាប់ទៅព្រះយេស៊ូវដោយក្តីអំណរថា «ទោះទាំងពួកអារក្សក៏ចុះចូលចំពោះយើងរាល់គ្នា ដោយព្រះនាមទ្រង់ដែរ » (លូកា10:17)។ ខ្ញុំជាសាក្សីម្នាក់នៃអំណាចបព្វជិតភាពនោះ ។

ការណែនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

នៅចុងបញ្ចប់នៃការបម្រើរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនពួកសាវ័ក « តែព្រះដ៏ជាជំនួយ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះវរបិតានឹងចាត់មកដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ទ្រង់នឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នាពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីទាំងអស់ ក៏នឹងរំលឹកពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ » (យ៉ូហាន 14:26) និង « នោះទ្រង់នឹងនាំអ្នករាល់គ្នាចូលក្នុងគ្រប់ទាំងសេចក្តីពិត » (យ៉ូហាន16:13) ។

ការណែនាំតាមរយៈព្រះបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់

ទ្រង់ក៏ណែនាំយើងតាមរយៈព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែរ ។ ដូចដែល ទ្រង់បានបញ្ជាដល់សាសន៍នីហ្វែថា ពួកគេគួរឈប់ប្រកែកគ្នា អំពីចំណុចទាំងឡាយនៃគោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ «អស់អ្នកណាដែលមានវិញ្ញាណនៃការទាស់ទែងគ្នាគឺពុំមែនជាបសដងយើងទេ ប៉ុន្តែជាបសអារក្សវិញ ដែលជាបិតានៃការទាស់ទែងគ្នា ហើយវាចាត់រុកចិត្តមនុស្ស ឲ្យមានកំហឹងទាស់ទែងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ។ មើលចុះ នេះពុំមែនជាគោលលទ្ធិរបស់យើងទេ ដែលចាត់រុកចិត្តមនុស្សឲ្យមានកំហឹង ទាស់ទែងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ប៉ុន្តែគោលលទ្ធិរបស់យើង គឺត្រូវលះបង់ការណ៍ទាំងនោះចោលវិញ » (នីហ្វែ3 11:29-30) ។

ផ្ដោតទៅលើជីវិតអស់កល្បជានិច្ច

ទ្រង់ក៏អញ្ជើញយើងឲ្យផ្ដោតលើទ្រង់ ពុំមែនកិច្ចការខាងលោកិយនោះទេ ។ នៅក្នុងទេសនារបស់ទ្រង់ពីនំប៉ុងជីវិត ព្រះយេស៊ូវបានពន្យល់អំពីភាពផ្ទុយគ្នារវាងការចិញ្ចឹមបីបាច់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច និងអមតភាព។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា «កុំឲ្យខំប្រឹងឲ្យបានតែអាហារដែលតែងតែពុករលួយនោះឡើយ ចូរខំឲ្យបានអាហារដែលនៅស្ថិតស្ថេរដរាបដល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ ជាអាហារដែលកូនមនុស្សនឹងឲ្យមកអ្នករាល់គ្នា » (យ៉ូហាន 6:27) ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្រៀនថាទ្រង់ជានំប៉ុងនៃជីវិត ជាប្រភពនៃការបីបាច់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ និយាយអំពីការបីបាច់ខាងសាច់ឈាមដែលលោកិយផ្តល់ឲ្យ រួមមាននំម៉ាណាដែលព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជូនមកសម្រាប់ជាអាហារដល់កូនចៅអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ព្រះយេស៊ូវបង្រៀនថា

អស់អ្នកណាដែលរំពឹងលើនំប៉័ងនេះក៏ស្លាប់ទៅ (សូមមើល យ៉ូហាន 6:49-50) ។ ផ្ទុយទៅវិញ ការបីបាច់ដែលទ្រង់ប្រទានឲ្យជា « នំប៉័ងរស់ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មក » ហើយព្រះយេស៊ូវបង្រៀនថា « បើអ្នកណាបរិភោគនំប៉័ងនេះ នោះនឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច » (យ៉ូហាន 6:51)។

ពួកសិស្សទ្រង់មួយចំនួនដែលបានឮសេចក្តីនោះក៏និយាយថា « ពាក្យនេះពិបាកស្តាប់ណាស់ » (ខ 60) ហើយតាំងពីនោះមកមានពួកសិស្សទ្រង់ជាច្រើន «ថយចេញ មិនតាមទ្រង់ទៀតទេ» (ខ 66) ។ ច្បាស់ណាស់ពួកគេមិនបានទទួលយកការបង្រៀនពីដំបូងរបស់ទ្រង់ដែលថាពួកគេគួរ « ស្វែងរក...នគរព្រះជាមុនសិន » (ម៉ាថាយ 6:33) ។ សូម្បីតែនៅបច្ចុប្បន្ននេះជនមួយចំនួនដែលបានប្រកាសថាជាគ្រីស្ទាននៅតែចាប់អារម្មណ៍លើកិច្ចការខាងលោកិយច្រើនជាង---ជាកិច្ចការដែលទ្រង់ជីវិតនៅលើផែនដី ប៉ុន្តែពុំបានបីបាច់ដល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចសោះ។ ចំពោះជនមួយចំនួន « ពាក្យពិបាកស្តាប់ » របស់ទ្រង់នៅតែជាមូលហេតុមិនដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ ។

ដង្វាយធូន

ចំណុចដ៏សំខាន់បំផុតនៃការបម្រើនៅលើផែនដីរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះគឺការរស់ឡើងវិញ និងដង្វាយធូនរបស់ទ្រង់សម្រាប់អំពើនៃលោកិយ ។ យ៉ូហាន បាទីស្ទបានព្យាករណ៍ពីការណ៍នេះ កាលលោកបាននិយាយថា «នុះន័កូនចៀមនៃព្រះ ដែលដោះបាបនៃមនុស្សលោក» (យ៉ូហាន 1:29) ។ ក្រោយមកព្រះយេស៊ូវបង្រៀនថា «កូនមនុស្សបានមក...បម្រើ ហើយនឹងឲ្យជីវិតខ្លួនទុកជាថ្លៃលោះមនុស្សជាច្រើនផង» (ម៉ាថាយ 20:28) ។

នៅឯអាហារពេលយប់ចុងក្រោយ ព្រះយេស៊ូវបានពន្យល់ យោងទៅតាមសាច់រឿងក្នុងម៉ាថាយ ថាស្រាដែលទ្រង់បានប្រសិទ្ធពរជា «ឈាមខ្ញុំគឺជាឈាមនៃសញ្ញាថ្មី ដែលបានច្រូចចេញសម្រាប់មនុស្សជាច្រើនប្រយោជន៍នឹងផ្តាច់បាប » (ម៉ាថាយ 26:28) ។

កាលយាងទៅជួបពួកសាសន៍នីវ្យា ព្រះអម្ចាស់ដែលបានរស់ឡើងវិញបានអញ្ជើញពួកគេឲ្យចូលមកស្នាក់បរិបូស និងស្នាមដែកគោលនៅលើព្រះហស្ត និងព្រះបាទាទ្រង់ ។ ទ្រង់បានធ្វើការណ៍នេះ ទ្រង់បានពន្យល់ថា «ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា យើងគឺជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល និងជាព្រះនៃផែនដីទាំងមូល ហើយត្រូវបានគេធ្វើគតជំនួសអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក » (និវ្យាទី3 11:14) ។ ហើយសាច់រឿងបានបន្តថា ហ្វូងមនុស្ស « បានក្រាបចុះនៅទាបព្រះបាទានៃព្រះយេស៊ូវ ហើយបានថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ » (ខ 17) ។ ត្បិតដោយការណ៍នេះ ពិភពលោកទាំងមូលនឹងថ្វាយបង្គំទ្រង់ ។

ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនសេចក្តីពិតដ៏មានតម្លៃថែមទៀតអំពីដង្វាយធូនរបស់ទ្រង់។ ព្រះគម្ពីរមរមន ដែលជាសេចក្តីលម្អិតពីការបង្រៀននានារបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងផ្តល់នូវសេចក្តីពន្យល់ដ៏ល្អបំផុតអំពីបេសកកម្មទ្រង់ ការបង្រៀនទ្រង់ ៖

«ព្រះវរបិតាយើងបានចាត់ឲ្យយើងមកដើម្បីឲ្យយើងអាចត្រូវបានលើកឡើងលើឈើឆ្កាង...ប្រយោជន៍ឲ្យយើងអាចទាញនាំគ្រប់មនុស្សទាំងអស់មករកយើង ...ប្រយោជន៍ឲ្យគេអាចបានទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ ។ ហើយ...អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើងនោះត្រូវបានពោរពេញ ហើយបើអ្នកនោះនឹងកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត មើលចុះ យើងនឹងចាត់អ្នកនោះទុកថាជាឥតទោសនៅចំពោះព្រះវរបិតាយើងនៅក្នុងថ្ងៃដែលយើងនឹងឈរជំនុំជំរះមនុស្សលោក ។... ហើយគ្មានអ្វីដែលពុំស្អាតណាអាចចូលទៅក្នុងនគររបស់ព្រះវរបិតាបានឡើយ ដូច្នេះ គ្មានអ្នកណាអាចចូលទៅក្នុងទីសម្រាករបស់ទ្រង់បានទេ លើកលែងតែអ្នកនោះបានលាងសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួនដោយនូវលោហិតរបស់យើង ពីព្រោះមកពីសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ និងការប្រែចិត្តពីគ្រប់ទាំងអំពើបាបរបស់គេ និងការស្មោះត្រង់របស់គេរហូតដល់ទីបំផុត » (និវ្យាទី3 27:14-16, 19) ។

ហេតុដូច្នោះយើងយល់ថាដង្វាយធូនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផ្តល់ដល់យើងនូវឱកាសដើម្បីយកឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណដែលជាលទ្ធផលមកពីអំពើបាប និង តាមរយៈការចុះ និងគោរពតាមសេចក្តីសញ្ញាដ៏ពិសិដ្ឋទាំងឡាយ ដើម្បីទទួលបានជ័យនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ។

ការសំណូមពរ និងទីបន្ទាល់

ព្រះយេស៊ូវបានសំណូមពរថា ៖ « អ្នករាល់គ្នាគិតពីព្រះគ្រីស្ទដូចម្តេច? » (ម៉ាថាយ 22:42) ។ សាវ័កប៉ុលបានអញ្ជើញ ពួកសាសន៍កូរិនថូសឲ្យ « ពិចារណាខ្លួនឯងមើល តើស្ថិតក្នុងសេចក្តីជំនឿឬទេ » (កូរិនថូស2 13:5) ។ យើងទាំងអស់គ្នាគួរតែឆ្លើយតបចំពោះការអញ្ជើញទាំងនេះដោយខ្លួន

យើងផ្ទាល់ ។ តើភក្ដីភាពដ៏ចម្បងរបស់យើងស្ថិតនៅឯណា ? តើយើងដូចជាពួកគ្រីស្ទានដែលស្ថិតនៅក្នុងការពិពណ៌នាដ៏គួរឲ្យចងចាំរបស់អែលឌើរ ម៉ាកស្វែល ពីអ្នកដែលបានរំកិលទីជម្រកពួកគេចូលក្នុងទីក្រុងស៊ីយ៉ូនហើយ ប៉ុន្តែនៅតែបន្តទុកជម្រកទីពីរក្នុងបាប៊ីឡូន ទៀត ។¹ គ្មានកន្លែងអណ្តាត ទេ ។ យើងជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ យើងជាសមាជិកនៃសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ និងជាអ្នកដើរតាមដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ ហើយយើងមិនអាច ឈប់សម្រាកពីសេចក្ដីសុចរិត ឬធ្វើទង្វើដូចជាពលរដ្ឋបាប៊ីឡូនបានទេ ។ យើងគួរតែគោរពដល់ព្រះនាមទ្រង់ គោរពបញ្ញត្តិទ្រង់ និង « កុំស្វែងរកអ្វីៗ នៃលោកិយនេះឡើយ ប៉ុន្តែចូរអ្នកស្វែងរក...ដើម្បីសាងនគរបស់ព្រះ ហើយដើម្បីតាំងសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ជាមុនសិន » (ដកស្រង់ចេញពីការ បកប្រែដោយយ៉ូសែប ស្ទីផ ម៉ាថាយ 6:38) ។

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាបុត្រាបង្កើតតែមួយ និងជាបុត្រាសំណប់នៃព្រះ ។ ទ្រង់ គឺជាព្រះដ៏បង្កបង្កើតរបស់យើង ។ ទ្រង់ ជាពន្លឺនៃលោកិយ ។ ទ្រង់ ជាព្រះអង្គ សង្គ្រោះរបស់យើងឲ្យរួចផុតពីអំពើបាប និងសេចក្ដីស្លាប់ ។ នេះគឺជាចំណេះដឹងដ៏សំខាន់បំផុតនៅលើផែនដី ហើយអ្នកអាចដឹងការណ៍នេះដោយខ្លួន ឯង ដូចដែលខ្ញុំបានដឹងផងដែរ ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលថ្លែងទីបន្ទាល់ពីព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា ហើយជាអង្គដែលដឹកនាំយើងទៅរកសេចក្ដីពិត បានបើកសម្តែងសេចក្ដីពិតទាំងនេះដល់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់នឹងបើកសម្តែងការណ៍ទាំងនេះដល់អ្នកផងដែរ ។ វិធីដើម្បីទទួលបានការណ៍នេះគឺត្រូវមានបំណង ប្រថ្នា និងការគោរពប្រតិបត្តិ ។ ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា « ចូរសូម នោះតែងនឹងឲ្យមកអ្នក ចូររក នោះតែងនឹងឃើញ ចូរគោរព នោះតែងនឹងបើកឲ្យអ្នក » (ម៉ាថាយ 7:7) ។ ហើយ « បើអ្នកណាចង់ធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ នោះនឹងបានដឹងជាសេចក្ដីបង្រៀននេះមកពីព្រះ ឬជាខ្ញុំនិយាយដោយអាងខ្លួន ឯង » (យ៉ូហាន 7:17) ។ ខ្ញុំសូមថ្លែងពីសេចក្ដីពិតទាំងនេះនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អាម៉ែន ។

កំណត់ចំណាំ

1. សូមមើល Neal A. Maxwell, *A Wonderful Flood of Light* (1990) ទំព័រ 47 ។